

Beatrijs

Anoniem

Diderot

ISBN: 9789403725697

Beatrijs

Van dichten comt mi cleine bate.
Die liede raden mi dat ict late
Ende minen sin niet en vertare.
Maer om die doghet van hare
Die moeder ende maghet es bleven,
Hebbic een scone mieracle op heven,
Die God sonder twivel toghede
Marien teren, dien soghede.
Ic wille beghinnen van ere nonnen
Een ghedichte. God moet mi onnen
Dat ic die poente moet wel geraken
Ende een goet ende daer af maken
Volcomelije na die waerheide
Als mi broeder Ghijsbrecht seide,
Een begheven willemijn.
Hi vant in de boeke sijn;
Hi was een out ghedaghet man.
Die nonne daer ic af began,
Was hovesche ende subtijl van zeden;
Men vint ghene noch heden
Die haer ghelijct, ic wane,
Van zeden ende van ghedane.

Dat ic prisede hare lede,
Sonderlinghe haer scoenhede,
Dat een dinc dat niet en dochte.
Ic wille u segghen van wat ambochte
Si plach te wesen langhen tijt
Int cloester daer si droech abijt:
Costersse was si daer,
Dat seggic u al over waer,
Sine was lat no traghe
No bi nachte, no bi daghe.
Si was snel te haren werke;
Si plach te ludene, in die kerke,
Si ghereide tlicht ende ornament
Ende dede op staen alt covent.

Dese ioffrouwe en was niet sonder
Der minnen, die groet wonder
Pleecht te werken achter lande.
Bij wilen comter af scande,
Quale, toren, wedermoet;
Bij wilen bliscap ende goet.

Den wisen maect si oec soe ries
Dat hi moet bliven int verlies,
Eest hem liefst ofte leet.
Si dwingt sulken, dat hine weet
Weder spreken ofte swighen
Daer hi loen af waent ghecrighen.
Meneghe worpt si ondervoet,
Die op staet als haer dunct goed.
Minne maect sulken milde
Die liever sine ghaften hilde,
Dade hijt niet bider minnen rade.
Noch vintmen liede soe ghestade:
Wat si hebben groet oft clene,
Dat hen die minne gheeft ghemene,
Welde, bliscap ende rouwe.
Selke minne hetic ghetrouwe.
In constu niet gheseggen als
Hoe vele gheloux ende onghevals
Uter minnen beken ronnen.